

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 stycznia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 listopada 2015 roku odmówił S. A. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 30 grudnia 2015 roku ustalił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 grudnia 2016 roku, a niezdolność powstała w dniu 12 kwietnia 2015 roku i istnieje na dzień 1 listopada 2015 roku. Ponadto orzekł, że brak jest długotrwałej niezdolności do pracy w okresie od dnia 30 kwietnia 2011 roku do dnia 30 października 2012 roku, tj. w okresie 18 miesięcy od dnia ustania ostatniego ubezpieczenia w dniu 30 kwietnia 2011 roku. Organ rentowy odmówił S. A. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż niezdolność do pracy powstała w okresie dłuższym niż 18 miesięcy od ustania ostatniego ubezpieczenia.

/decyzja z dnia 15.01.2016r. w aktach ZUS/

W dniu 10 lutego 2013 roku wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że przy wydaniu zaskarżonej decyzji organ rentowy nie dysponował całością dokumentacji medycznej i wobec powyższego nieprawidłowo ocenił stan jego zdrowia.

/odwołanie – k. 2 i odwrot/

Organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania S. A. w trybie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c., ewentualnie oddalenie odwołania w części dotyczącej nie spełnienia przez wnioskodawcę warunku z art. 57 ust.3 ustawy emerytalnej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 30 grudnia 2015 roku ustalił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 grudnia 2016 roku, a niezdolność powstała w dniu 12 kwietnia 2015 roku i istnieje na dzień 1 listopada 2015 roku. Ponadto orzekł, że brak jest długotrwałej niezdolności do pracy w okresie od dnia 30 kwietnia 2011 roku do dnia 30 października 2012 roku. Wnioskodawca nie dopełnił jednak warunku z art. 57 ust.3 ustawy emerytalnej, ponieważ ostatni okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu ustał w dniu 30 kwietnia 2011 roku, a więc niezdolność do pracy powstała w okresie dłuższym niż 18 miesięcy od ostatniego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Organ rentowy wskazał, iż S. A. nie złożył sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, a zatem stało się ono podstawą do wydania zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. A. urodził się w dniu (...).

/bezsporne/

W dniu 16 listopada 2015 roku S. A. złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek w aktach ZUS/

Lekarz Orzecznik ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania, zasięgnięciu opinii specjalistycznej lekarza neurologa i dokonaniu analizy dokumentacji orzeczeniem z dnia 30 grudnia 2015 roku uznał, iż wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 grudnia 2016 roku, a niezdolność powstała w dniu 12 kwietnia 2015 roku i istnieje na dzień 1 listopada 2015 roku. Ponadto orzekł, że brak jest długotrwałej niezdolności do pracy w okresie

od dnia 30 kwietnia 2011 roku do dnia 30 października 2012 roku. Lekarz Orzecznik rozpoznał u wnioskodawcy: zespół bólowy szyjny ze zmianami zwyrodnieniowo – dyskopatycznymi po operacji usunięcia dysku na poziomie C3-C4, zmiany zwyrodnieniowo – wytwórcze kręgosłupa lędźwiowo – krzyżowego leczone operacyjnie z utrzymującym się zespołem bólowym, nadciśnienie tętnicze.

/orzeczenie – k. 34 akt ZUS, opinia lekarska – k. 8 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej/

Wnioskodawca odebrał orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS w dniu 30 grudnia 2015 roku, co potwierdził osobiście własnoręcznym podpisem. Wraz z orzeczeniem otrzymał pouczenie o sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS. Został także pouczone, iż odwołanie od decyzji organu rentowego oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia Lekarza Orzecznika, w przypadku nie wniesienia od niego sprzeciwu, Sąd odrzuci.

/orzeczenie z potwierdzeniem odbioru – k. 34 akt ZUS /

Od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS wnioskodawca nie wniósł sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS.

/bezsporne/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał zaskarżoną decyzję z dnia 15 stycznia 2016 roku, której podstawę stanowiło niekwestionowane przez wnioskodawcę orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 30 grudnia 2015 roku.

/decyzja z dnia 15.01.2016r. w aktach ZUS/

Wnioskodawca na rozprawie w dniu 12 maja 2016 roku poparł odwołanie, podnosząc, że kwestionuje ustaloną datę powstania niezdolności do pracy.

/e-protokół z dnia 12.05.2016 r.: oświadczenie wnioskodawcy – 48 sek. – płyta CD k. 12/

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku Nr 748 ze zm.) oceny niezdolności do pracy, jej stopnia, daty powstania niezdolności do pracy, związku przyczynowego niezdolności do pracy z określonymi okolicznościami, dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu, w ciągu 14 dni od daty doręczenia tego orzeczenia (art. 14 ust. 2a). Orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń przewidzianych w ustawie, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji (art. 14 ust. 3).

Stosownie zaś do treści art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyła decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca, mimo prawidłowego pouczenia, nie odwołał się od orzeczenia lekarza orzecznika. W odwołaniu od decyzji organu rentowego, odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do

pracy wnioskodawca podnosił okoliczności dotyczące wniosków orzecznich tj. daty powstania niezdolności do pracy.

Z powyższego wynika, że wnioskodawca nie zgadza się z opinią Lekarza Orzecznika, co do daty powstania niezdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że odwołanie wnioskodawcy opiera się jedynie na zarzutach o charakterze medycznym, co oznacza iż jest ono niedopuszczalne z uwagi na fakt, że wnioskodawca pomimo prawidłowego pouczenia nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do Komisji Lekarskiej ZUS.

W konsekwencji mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. odrzucił odwołanie wnioskodawcy.

W związku z tym, że odwołanie skarżącego zostało odrzucone przez Sąd na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. należy nadmienić, iż na zasadzie art. 14 ust. 2c cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS wnioskodawcy przysługuje prawo do złożenia wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS. Zgodnie bowiem z treścią tegoż art. 14 ust.2c w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek osoby zainteresowanej, może przywrócić termin na wniesienie sprzeciwu, w tym w szczególności w razie odrzucenia przez sąd odwołania od decyzji w przypadku określonym w art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.

ZARZĄDZENIE

odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy pouczając o prawie, sposobie i terminie do wniesienia zażalenia.

23.05.2016r.